

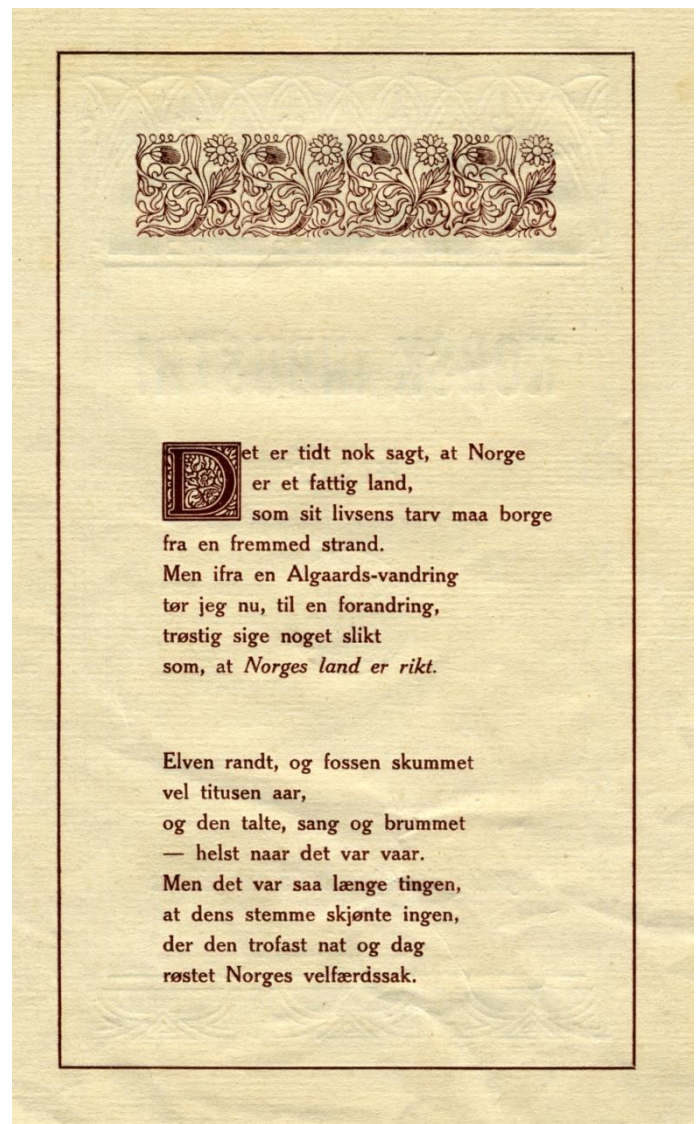
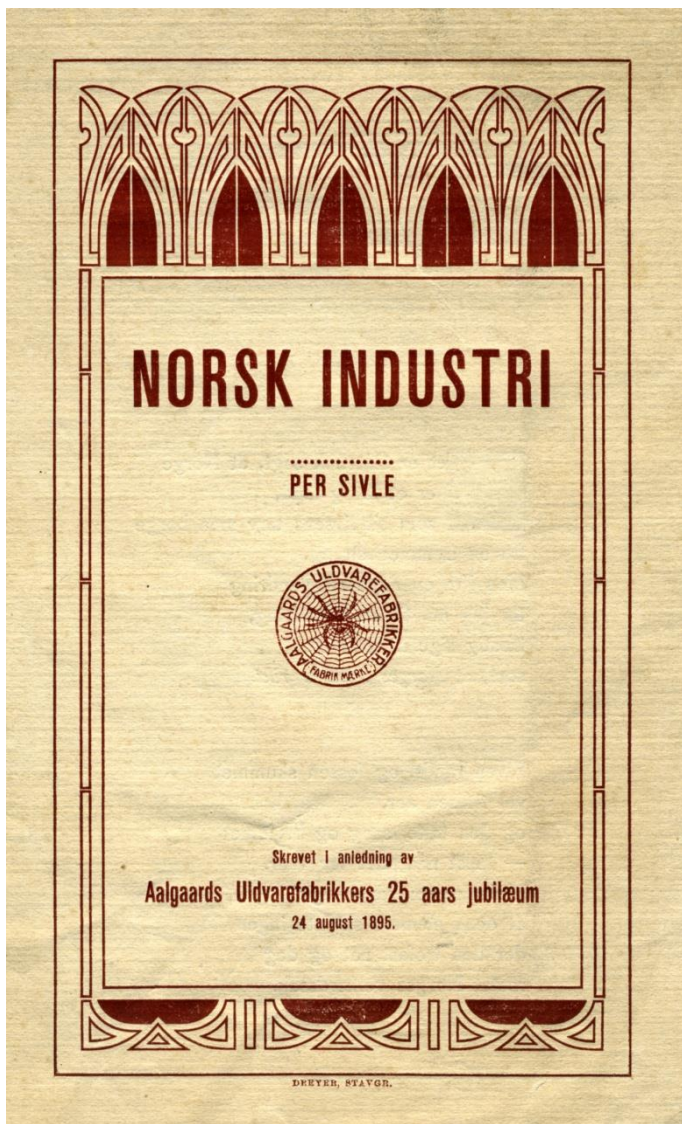
Ålgårdssangen av Per Sivle, også kalt *Norsk industri* eller *Det er tidt nok sagt*

Tekst: Ørnulf Tendeland, bilder fra Ålgård Rotarys bildearkiv

Sogningen, og vossingen, Per Sivle (1857-1904), må ha besøkt Ålgård minst en gang. Det er jo heller ikke så urimelig, for han fartet mye rundt. Han begynte på Statens planteskoler på Sandved i Høyland (nå Sandnes) i 1875. Han var avismann og drev med politikk. Politisk soknet han til venstresiden og kanskje spesielt til partiet Venstre. Mest kjent er han nok likevel som forfatter. Han skapte litteratur som står som bautaer i vår litteraturhistorie med *Den fyrste song*, *Berre ein hund* og kampdiktet *Vi vil oss et land* som de mest kjente. I 1891 kom arbeiderromanen *Streik*. Per Sivle slet med mye, og endte sitt liv på tragisk vis. Han skjøt seg selv på Kristiania Bad i 1904.

Det er utvilsomt styrke i diktene hans. De har blitt trukket fram flere ganger i stunder der nasjonale følelser har vært i sving. Herbjørn Sørebo forteller i en artikkel på www.sivlelaget.no: *I EF-kampen vart dikt av Per Sivle brukte - somme sa misbrukte, og under krigen vart det sendt ut arrestordre på dikteren. Okkupasjonsmakta likte ikkje dikt dei høyrde av han.* Som sagt døde Per Sivle i 1904.

Han skrev også dikt på oppdrag, blant annet til Aalgaards Uldvarefabrikkers 25-årsjubileum i 1895. Ikke underlig at han fikk en vei oppkalt etter seg på Ålgård! Per Sivles vei går fra Rettedalen ved Ålgård skole og oppover og nordover langs vestsiden av Hammaren.

„Jeg har kraften — blot du gider
bruke mig!“ den kvad.
Og saa kom han da omsider,
Esben Askelad.
Og snart surret hjul og spoler,
og der klapret væverstoler.
Og saa stod man midt oppi
Norges unge industri.

Fosser har vort Norge nok av,
hele fanget fuld;
sauer har det og en flok av
— dermed har vi uld.
Og saa gjælder det at stræve
med at klippe og at væve.
Hei! saa har det ingen nød:
det gir klær, og det gir brød!

Hør og se, hvor ekko vækker
lydt som hanegal
flinke hænder travle rækker
alt fra dal til dal.
— Og omsider skal vi male
himmelild i vore dale.
Lys og kraftig skal den bli,
Norges unge industri!

Vel, saa slut med at bejamre
Norges magerhet!
Det har malm, og vi har hamre,
— vi er lykkens smed.
Dermed kan vi seierstrygge
vor og landets velfærd bygge.
Leve det! og leve vi!
Leve Norges industri!

Per Sivle

Melodien ble i sin tid skrevet av Ole Anton Quam (1834-1904). Han kom fra Møre og Romsdal og var jurist og gårdbruker, og ble etter hvert en kjent målmann og venstremann. Han var også statsminister i den norske regjeringen i Stockholm i 1902-1903. Melodien ble egentlig skrevet til diktet *Har du hørt hva Svensken siger* av Bjørnstjerne Bjørnson.

Se noteark under:

Det er tidt nok sagt.

(Har du hørt hva svensken sier.)

A. Quam.

Det er ikke nok sagt at Nor-ge er et fat-tig land, - som sitt livs ens

År vi bor-ge fra en fremmes strand. Men i- fra en Algiers-

van-dring har jeg mer til en for-an-dring hvis-ty bi-e

no-e slikt, som at Nor-ge land er rikt.
(For Pisk.)